

дослідження особливостей систем провідних зарубіжних країн та виокремлення позитивних характеристик, які можливо використати для удосконалення вітчизняної системи публічного управління на місцевому рівні.

Використані джерела

1. Нижник Н. Р. Публічна влада та управління: принципи механізми реалізації: монографія / За заг ред. Н.Р. Нижник. – Чернівці : Технодрук, 2008. – 432 с.
2. Молошна О. Л. Особливості формування державно-службових відносин в умовах становлення системи публічного адміністрування в Україні / О.Л. Молошна // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nads.gov.ua/sub/dnepropetrovska/ua/publication/content/5939.htm?s398224032=b75230b5ab2beed438d3a2f8a518c763>
3. Мельтюхова Н. Зарубіжний досвід публічного адміністрування: метод. рек./ авт. кол.:Н. Мельтюхова, В. Корженко, Ю. Дідок [та ін.]; за заг. ред. Н. М. Мельтюхової. – К. : НАДУ, 2010. – 28с.

Іванишин Адам

(науковий керівник: д.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Васіна А.Ю.)

УПРАВЛІННЯ БЕЗПЕКОЮ ПРАЦІ В ОРГАНІЗАЦІЇ

Забезпечення безпечних умов праці в організації є важливою управлінською функцією, реалізація якої має базуватись на налагоджених механізмах охорони праці, яка системно охоплює правові, соціально-економічні, організаційно-технічні, санітарно-гігієнічні і лікувально-профілактичні заходи та засоби, спрямовані на збереження життя, здоров'я і працездатності людини у процесі трудової діяльності.

Серед основних завдань, що вимагають першочергового вирішення у процесі формування безпечних умов праці, на особливу увагу заслуговують такі як:

- проектування підприємств, технологічних процесів і конструювання обладнання з обов'язковим виконанням вимог охорони праці;
- знаходження оптимальних співвідношень між різними факторами виробничого середовища, що дозволяє забезпечити мінімум несприятливого впливу їх на здоров'я працівників;
- встановлення, законодавче оформлення визначених норм для виключення кожного з несприятливих або небезпечних факторів, систематичний контроль за їх застосуванням;
- розробка конкретних заходів щодо покращення умов праці та забезпечення її безпеки на основі застосування у виробництві новітніх досягнень науки і техніки;
- застосування раціональних засобів захисту працівників від впливу несприятливих факторів виробничого середовища, а також втілення

організаційних заходів, які нейтралізують або послаблюють ступінь їх впливу на організм людини;

– розробка та застосування методів і засобів оцінки ефективності заходів з охорони праці, що плануються і здійснюються.

В процесі забезпечення безпечних умов праці має формуватися захищеність працівників через комплекс заходів, що виключають вплив шкідливих і небезпечних виробничих факторів на працівників у процесі трудової діяльності. При цьому важливим є врахування специфіки, в залежності від виду діяльності організації та її місії, можливого прояву шкідливий виробничих факторів, вплив яких на працівника може привести до захворювання або зниження працездатності і негативного впливу на здоров'я потомства, та небезпечних виробничих факторів, вплив яких на працівника може привести до тимчасової або стійкої втрати працездатності (виробничої травми або професійного захворювання) або смерті.

Специфіка реалізації завдань забезпечення охорони праці в кожній конкретній організації визначається специфікою завдань її діяльності. Так, для таких організацій як пожежно-рятувальні частини Державної служби надзвичайних ситуацій України, які входять до складу сил цивільного захисту, організація заходів щодо забезпечення безпечних умов праці визначається специфікою реалізації таких основних завдань сил цивільного захисту як: 1) проведення робіт та вжиття заходів щодо запобігання надзвичайним ситуаціям, захисту населення і територій від них; 2) проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт; 3) гасіння пожеж; 4) ліквідація наслідків надзвичайних ситуацій в умовах екстремальних температур, задимленості, загазованості, загрози вибухів, обвалів, зсувів, затоплень, радіоактивного, хімічного забруднення та біологічного зараження, інших небезпечних проявів; 5) проведення піротехнічних робіт, пов'язаних із знешкодженням вибухонебезпечних предметів, що залишилися на території України після воєн, сучасних босприпасів та підривних засобів (крім вибухових пристроїв, що використовуються у терористичних цілях), крім територій, які надані для розміщення і постійної діяльності військових частин, військових навчальних закладів, підприємств та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань; 6) проведення вибухових робіт для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків; 7) проведення робіт щодо життєзабезпечення постраждалих; 8) надання екстреної медичної допомоги постраждалим у районі надзвичайної ситуації і транспортування їх до закладів охорони здоров'я; 9) здійснення перевезень матеріально-технічних засобів, призначених для проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій та надання гуманітарної допомоги постраждалим внаслідок таких ситуацій; 10) надання допомоги іноземним державам щодо проведення аварійно-рятувальних та інших

невідкладних робіт, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій; 11) проведення аварійно-рятувального обслуговування суб'єктів господарювання та окремих територій, на яких існує небезпека виникнення надзвичайних ситуацій [1].

Об'єктивна необхідність запровадження посиленних особливих заходів щодо забезпечення безпечних умов діяльності працівників пожежної охорони зумовлена значним ступенем ризику при виконанні завдань, пов'язаних із: забезпеченням пожежної безпеки; запобіганням виникненню пожеж та нещасним випадкам під час пожеж; гасінням пожеж, рятуванням населення, а також наданням допомоги у ліквідації наслідків інших надзвичайних ситуацій.

Складність завдань забезпечення безпеки праці при виконанні робіт в умовах підвищеного ризику актуалізує необхідність запровадження у пожежно-рятувальних частинах системного підходу в сфері охорони праці, який би передбачав розробку системи управління охороною праці, оцінку ризиків, проведення аудитів, документування інструктажів, тренінгів, навчання працівників прогресивним технологіям безпечного виконання завдань при здійсненні протипожежних та рятувальних операцій.

Управління охороною праці в організації є складовою частиною, підсистемою загальної системи управління її функціонуванням і розвитком, бо лише за високого рівня охорони праці може бути забезпечене ефективне виконання завдань, що стоять перед організацією.

Використані джерела

1. Кодекс цивільного захисту України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17>.

Касіян Іван

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Дудкіна О.П.)

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ МАРКЕТИНГУ В УПРАВЛІННІ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

Управління сучасними організаціями об'єктивно передбачає використання нових підходів та технологій, що відповідають тенденціям розвитку суспільства та економічних процесів, зокрема, трансформаційним змінам переходу від т.з. «ринку продавця» до «ринку покупця», необхідності розвитку маркетингово орієнтованих організацій.

Використання маркетингових підходів в управлінні організацією дозволяє формувати відповідне конкурентне середовище організації, планувати, організовувати та регулювати її діяльність саме в контексті максимального задоволення потреб споживача в товарах, роботах та послугах. Однією з найбільш дієвих складових менеджменту організацій, що функціонують в умовах динамічного зовнішнього середовища, є маркетинг.